

τροφὴ ἀρχὴ εἶναι· ὃδὲ γὰρ ζῶη γ' αὖ τις, εἰ μὴ τρέ-
 2 φοιτο. Π Οὐκέν τὸ μὲν βόλεσθαι σίτω ἀπτε-
 σθαι, ὅταν ὥρα ήκη, ἀμφοτέροις εἰκὸς παραγίγνε-
 σθαι; Π Εἰκὼς γὰρ, ἔφη. Π Τὸ δὲ προσαιρεῖσθαι τὸ
 κατεπεῖγον μᾶλλον πράττειν, η̄ τῇ γαστρὶ χαρί-
 ζεσθαι, πότερον αὖ αὐτῶν ἐθίζοιμεν; Π Τὸν εἰς τὸ
 ἀρχεῖν, ἔφη, νὴ Δία παιδεύμενον, ὅπως μὴ τὰ τῆς
 πόλεως ἀπρεσκτα γίγνηται παρὰ τὴν ἐκείνην ἀργίαν.
 Π Οὐκέν, ἔφη, καὶ ὅταν πιεῖν βόλωνται, τὸ δύνασθαι
 διψῶντα ἀνέχεσθαι τῷ αὐτῷ προσθετέον; Π Πάνυ
 3 μὲν δὲ, ἔφη. Π Τὸ δὲ ὑπνογέγκρατη εἶναι, ὥστε
 δύνασθαι καὶ ὡψὲ κοιμηθῆναι, καὶ πρωὶ ἀναστῆναι,
 καὶ ἀγρυπνῆσαι, εἴ τι δέοι, ποτέρῳ αὖ προσθείμεν;
 Π Καὶ τότο, ἔφη, τῷ αὐτῷ. Π Τι δὲ, ἔφη, τὸ ἀφρο-
 δισιῶν ἔγκρατη εἶναι, ὥστε μὴ διὰ ταῦτα κωλύεσθαι
 πράττειν, εἴ τι δέοι; Π Καὶ τότο, ἔφη, τῷ αὐτῷ.
 Π Τι δέ; τὸ μὴ Φεύγειν τὸν πόνον, ἀλλὰ ἐθελον-
 τὴν υπομένειν, ποτέρῳ αὖ προσθείμεν; Π Καὶ τότο,
 ἔφη, τῷ ἀρχεῖν παιδεύμενων. Π Τι δέ; τὸ μάθειν,
 εἴ τι ἐπιτήδειόν ἐστι μάθημα πρὸς τὸ κρατεῖν τῶν
 οὐντιπάλων, ποτέρῳ αὖ προσεῖναι μᾶλλον πρέποι;
 Π Πολὺ

§. 2. θέτεν] Iunt. et Parif. θέτεν
 θετεν Deinceps παραγίγνεσθαι Parif. I
 et γίγνεται.

ἀργίαν] Pro vulgarī ἀρχὴν re-
 cepti lectionem Bessarionis verten-
 tis, ne res ciuitatis propter orium
 illius longuescant, ut dudum inge-
 niose coniecit Ernestus, videntque
 in vulgari lectione, quam tenent
 tres Vaticanani et quinque Florenti-
 ni Codices, esse aliquid duri, cum
 potius vitium aliquod commemo-
 rari debeat, ut infra, ὡς μὴ διὰ
 τοιαῦτα etc. Ηαρὰ autem signi-
 ficare propter, sat constat. Prae-
 ter loca Ios. XV, 5, 3 παρὰ αὐτῷ
 τότο hanc ipsam ob causam, et
 Polyb. I, 32 παρὰ τῷ σφαλεῖσαν,
 ab Ernesto iam laudata, huc per-
 tinet Xenoph. de Mag. Eq. I, 5
 παρὰ τότο, propterea.

βόλωνται — διψῶνται] Stephanus aut διψῶντας, quod est in Pa-
 rif. I. rescribi iubet, aut potius
 βόληται. Sed frustra. Nam eius-
 modi enallage numeri haud est
 apud nostrum inusitata. Vid. in-
 fra II, 3, 2: Cyrop. IV, §, 39: cf.
 Ind. syntact. ad Opusc. Polit. v.
 Numeri permutatio.

§. 3. καὶ ἀγρυπνῆσαι, εἴ τι.]
 Parif. I καὶ ἀγρ. καὶ εἴ τι. Ceterum Athenies vocem πρωὶ una
 syllaba prolatum efferebant, quasi
 πρῷ dicerent. Cf. ad Timaei Glos-
 sarium notam. p. 226.

ἐθελοντὴν] Edd. vett. et Parif.
 ἐθελοντὴς, viriose.

μάθημα πρὸς τὸ κρατεῖν τ. ἀ.]
 De artibus variis superandi hostes
 vid. Cyrop. I, 6, 26 seqq.